

خبر

حمایت ایران از توقف جنگ در غزه

مقام وزارت خارجه ایران با تاکید بر این که «از هر ابتکاری که متضمن توقف جنگ و احقاق حقوق فلسطینی‌ها باشد، حمایت می‌کنیم» گفت: هرگونه تصمیم‌گیری درباره آینده فلسطین، منحصراً در صلاحیت ملت فلسطین و نیروهای مقاومت آن است و هیچ قدرت یا نهاد خارجی حق دخالت در اراده این ملت را ندارد. «حسین نوش‌آبادی» مدیرکل پارلمانی و قوانین وزارت امور خارجه ایران در گفت‌وگو با ایسا درباره تحولات اخیر پیرامون غزه اظهار کرد: از سال ۱۹۴۸ میلادی که رژیم جعلی صهیونیستی تشکیل شد، یعنی ۷۷ سال قبل تا کنون، این رژیم جنایات فراوانی مرتکب شده و عامل بی‌ثباتی، ناامنی، جنگ و خشونت در منطقه بوده و مکرر، قوانین کیفری بین‌المللی را نقض کرده‌است.

نوش‌آبادی تصریح کرد: جنایات جنگی، جنایت علیه بشریت، نسل‌کشی، نقض قواعد و حقوق بین‌المللی، کشتن عمدی غیرنظامیان، کشتن اسیران جنگی، مجازات دسته جمعی، گرسنگی دادن به غیرنظامیان، استفاده از سپر انسانی، شکنجه، انتقال اجباری، هدف قرار دادن خبرنگاران، حملات هوایی غیرقانونی و تخریب‌های بی‌رویه، از جمله جنایت‌های رژیم اشغالگر فلسطین بوده‌ است، جنایت هایی که همچنان ادامه دارد.

طوفان الاقصی نقطه عطفی در مسیر مبارزه با اشغالگران است

مدیرکل پارلمانی و قوانین وزارت امور خارجه ایران با بیان این که «مردم مظلوم فلسطین از بدو شکل گیری این رژیم سفاک، از قدس گرفته تا کرانه باختری و نوار غزه و سرتاسر سرزمینی‌های اشغالی، شجاعانه و قهرمانانه از حقوق و موجودیت خود دفاع کرده‌اند و با ایستادگی و فداکاری در برابر توسعه‌طلبی این رژیم غیرقانونی، زیر بار تسلیم نرفتند و اشغالگران را از دست یافتن به کوچ اجباری مردم فلسطین، ناکام گذاشتند» ادامه داد: بدون شک، عملیات تاریخ‌ساز «طوفان الاقصی» نقطه عطفی در مسیر مبارزه با رژیم صهیونیستی و سلطه‌طلبی استکبار جهانی به شمار می‌آید. این عملیات با درهم شکستن هیمنه پوشالی رژیم اشغالگر قدس و تغییر بنیادین در معادلات قدرت، نشان داد که مقاومت اسلامی فلسطین به مرحله‌ای از بلوغ سیاسی، نظامی و راهبردی رسیده‌ است که می‌تواند با تلفیق هوشمندانه میدان و دیپلماسی، معادلات منطقه‌ای را به سود جبهه حق و مقاومت دگرگون سازد.

نوش‌آبادی با بیان این که «حرکت شجاعانه کاروان جهانی الصمود به سوی غزه با حضور نمایندگان بیش از پنجاه کشور، نمادی از انزجار جهانی از رژیم صهیونیستی بود که بیش از پیش موجب انزوا ی رژیم اشغالگر فلسطین شد»، خاطرنشان کرد: رژیم اشغالگر قدس، به رغم ریختن بیش از دویست هزار تن بمب بر سر مردم نوار غزه و کشتن بیش از هشتاد هزار نفر زن و کودک و پیر و جوان و حمایت همه‌جانبه کشورهای عضو ناتو، نه تنها موفق به نابودی حماس و اخراج ساکنان این منطقه نشد، بلکه در نهایت ناچار به پذیرش آتش‌بس شد.

هیچ نهاد خارجی حق دخالت در اراده ملت فلسطین را ندارد

وی با بیان این که «آتش‌بس و توافق میان حماس و رژیم صهیونیستی که با عنوان «پایان کامل جنگ غزه» شناخته می‌شود و شامل آزادی همه اسرا، توقف درگیری‌ها و آغاز مرحله‌ای جدید در نوار غزه است، از حساسیت زیادی برخوردار است»، تصریح کرد: هرگونه تصمیم‌گیری درباره آینده فلسطین، منحصراً در صلاحیت ملت فلسطین و نیروهای مقاومت آن است و هیچ قدرت یا نهاد خارجی حق دخالت در اراده این ملت را ندارد و هر تلاشی که توقف کامل نسل‌کشی، خروج ارتش اشغالگر و بازسازی فراگیر غزه را تضمین کند، باید مورد حمایت قرار گیرد.

نوش‌آبادی با تاکید بر اینکه «توقف جنایت و نسل‌کشی صهیونیست‌ها در غزه، نافی مسئولیت دولتها و نهادهای صلاحیت‌دار بین‌المللی برای پیگیری وظیفه مشترک قانونی، انسانی و اخلاقی جامعه جهانی جهت ارجای عدالت از طریق شناسایی و محاکمه آمران و عاملان جنایات جنگی، نسل‌کشی و جنایت علیه بشریت در نوار غزه، نخواهد بود»، اظهار کرد: خروج فوری و کامل نیروهای اشغالگر از مناطق پرجمعیت و سراسر نوار غزه، تسهیل و تشدید ورود کمک‌های بشردوستانه و آغاز بی‌درنگ روند بازسازی بیمارستان‌ها، منازل و زیرساخت‌های ویران‌شده و اجرای کامل مفاد توافق، بدون قید و شرط و بدون هرگونه بهانه‌تراشی یا تأخیر از سوی رژیم صهیونیستی مورد انتظار است.

خبرآنلاین می نویسد: تصویر مکررون

رئیس‌جمهور فرانسه در حال قدم زدن در خیابان‌های

پاریس پس از استعفاى آخرین‌نخست‌وزیرش به

نمادى از استیصال تبدیل شد. حالا نام مکررون با

واژه‌هایی چون شکست، استیصال و ناتوانی گره خورده

است. هر چند طرح استیضاح مکررون در مجلس

ملی فرانسه تصویب نشد؛ اما این چیزی از بحرانی

که او با آن دست و پنجه نرم می‌کند و به بی‌اعتباری

سیاسی‌اش انجامیده کم‌نمی‌کند.

کاهش چشمگیر محبوبیت مکررون

افکار عمومی در فرانسه با امانوئل مکررون سر

جنگ دارد. محبوبیت او تقریباً به صورت مداوم

کم‌تر می‌شود و بسیاری معتقدند مکررون باید فوری

استعفا دهد تا جمهوری پنجم فکری به حال خود

کند. طبق تازه‌ترین نظرسنجی‌ها از موسسه elable

فرانسه، محبوبیت رئیس‌جمهور این کشور به عدد

حیرت‌آور ۱۴ درصد رسیده است. او هرچند به دلیل

پیشبرد نسبتاً موفقیت‌آمیز طرح په رسمیت شناختن

دولت فلسطینی، این روزها به چهره‌ای موثر در

فضای بین‌المللی تبدیل شده اما در مرزهای کشور

خود با بحران‌هایی روبه‌روست که غیرقابل حل به‌نظر

می‌رسند.

وقتی روز یکشنبه سباستین لکورنو نخست‌وزیر ۳۹

ساله مکررون پیش از آنکه سوگند بخورد، او را ترک

کرد، اوضاع در پاریس بیش از پیش بهم ریخت.

سیاستمداران میان‌رو و راست‌گرایان فوراً گزینه

استیضاح، استعفا یا منحل کردن مجلس را روی میز

گذاشتند و مکررون را دعوت کردند تا تصمیمی جنجالی

بگیرد.

امانوئل مکررون، روز جمعه تصمیم گرفت تا در

اقدامی عجیب بار دیگر لکورنوی مستعفی را در مقام

نخست‌وزیر منصوب کند، اما این انتصاب با واکنش

تند نمایندگان راست افراطی پارلمان فرانسه مواجه

شد. لکورنو تحت فشار شدیدی قرار دارد تا در نخستین

فرصت بتواند در پارلمان ملو از مخالفان دولت،

بوجه‌ج سال ۲۰۴۶ دولت را تصویب کند، امری که فعلاً

بسیار دور از دسترس به نظر می‌رسد و حتی ممکن

است باعث سرنگونی دولت او شود.

بازگشت موقت لکورنو شاید واپسین بخت مکررون

پیش از مجبور شدن به برگزاری انتخابات زودهنگام و

انحلال پارلمان باشد.

راهی برای مقابله با راست افراطی باقی مانده است؟

سال گذشته مکررون مجلس ملی فرانسه را برای

ره‌ای از دست راست افراطی منحل کرد، اما برخلاف

انتظار منحل کردن مجلس بحران را کاهش نداد. از آن

پس تا امروز نخست‌وزیرها یکی پس از دیگری به دولت

می‌آیند و کمی بعد وقتی می‌بینند شانسى برای پیشبرد

خواسته‌های خود ندارند، عقب کشیده و استعفا داده یا

مجبور به کناره‌گیری می‌شوند. حالا مکررون حتی دیگر

یار وفاداری هم در کنار خود ندارد تا بتواند از بحران

سیاسی فعلی عبور کند. کناره‌گیری لکورنو نشان داد

حتی یاران وفادار و نزدیک مکررون حاضر نیستند بیش

از این از اعتبار سیاسی خود برای او خرج کنند. لکورنو

که به‌عنوان سیاستمدارى محبوب شناخته می‌شود

که می‌تواند بحران‌ها را بی‌روصدا حل و فصل کند،

واقع‌ر را چنان پیچیده ارزیابی کرد که کنار کشید و

مکررون رانتها گذاشت.

آنچه باعث سقوط دولت لکورنو شد، خروج حزب

مکررون پیروزی انتخاباتی خود را مدیون دوگانه‌ای است که در مورد مارین لوپن ایجاد کرد. او به‌عنوان رقیبی برای لوپن در شرایطی پا به میدان رقابت

انتخاباتی گذاشته بود که چهره‌ای کم‌تر شناخته شده بود و روی ترس فرانسوی‌ها از راست افراطی سوار شد و توانست برای دو دوره نظر رای‌دهندگان

سخت‌گیر فرانسوی را جلب کند. هر چند مکررون و لوپن رقیبای دیرین و دشمنانی سرسخت هستند؛ اما به نظر می‌آید پیشنهاد لوپن برای برگزاری دوباره

انتخابات مجلس ملی یکی از امن‌ترین راه‌ها برای مکررون است که قصد دارد تا ۲۰۲۷ در الیزه بماند.

باردلی ۳۰ ساله را که اجتماع ملی است در الیزه ببیند.

انتخاب مجدد سباستین لکورنو برای نخست‌وزیر

توسط مکررون با واکنش تند جناح راست افراطی مواجه

شد. جوردن باردلا، رهبر حزب راست‌گرای افراطی

اجتماع ملی که توسط مارین لوپن تاسیس شده‌است.

در واکنش به این انتصاب در شبکه‌های اجتماعی

نوشت: «نسخه دوم دولت لکورنو که توسط امانوئل

مکرونی منصوب شد که از هر زمان دیگری در کاخ

الیزه منزوی‌تر و دورتر از مردم است، یک طنز بی‌مزه،

آبروریزی دموکراتیک و تحقیر برای مردم فرانسه

است.»

مکررون پیروزی انتخاباتی خود را مدیون دوگانه‌ای

است که در مورد مارین لوپن ایجاد کرد. او به‌عنوان

رقیبی برای لوپن در شرایطی پا به میدان رقابت

انتخاباتی گذاشته بود که چهره‌ای کم‌تر شناخته شده

بود و روی ترس فرانسوی‌ها از راست افراطی سوار شد

و توانست برای دو دوره نظر رای‌دهندگان سخت‌گیر

فرانسوی را جلب کند. هر چند مکررون و لوپن رقیبای

دیرین و دشمنانی سرسخت هستند؛ اما به نظر می‌آید

پیشنهاد لوپن برای برگزاری دوباره انتخابات مجلس

ملی یکی از امن‌ترین راه‌ها برای مکررون است که قصد

دارد تا ۲۰۲۷ در الیزه بماند.

فرانسوی‌ها چه می‌خواهند؟

هر چند فرانسوی‌ها قبلاً هم تا پای انتخاب راست

افراطی پیش رفته و در نهایت از افادین در ورطه

افراطی‌گری گریخته‌اند، اما آمار و ارقام می‌گویند که آنها

اینبار مارین لوپن و راست‌گرایان را به مکررون و نزدیکانش

ترجیح می‌دهند. این موضوع لوپن را بیش از هر زمان

دیگری خوشنود کرده است. اما تنها راست‌گرایان

نیستند که منتظر زمین خوردن دولت مکررون هستند.

فایننشال تایمز در مورد رقابت میان احزاب نوشته

است: امتیازاتی که لکورنو مایل بود به سوسیالیست‌ها

بدهد، کمتر از خواسته‌های آنان برای وضع مالیات بر

ثروتمندان و توقف اصلاحات بازنشستگی بود. او به‌جای

آن بر وعده خود مبنی بر پرهیز از دور زدن پارلمان

در تصویب بوجه تکیه کرد، وعده‌ای که دیر و ناکافی

بود. با همه این‌ها چپ‌ها امیدوارند تا رئیس‌جمهور اینبار

به آنها برای نخست‌وزیری شانسى اعطا کند. مکررون

با چنین اقدامی به شدت مخالف است. او نمی‌خواهد

و بعید است بتواند خواسته‌های ثروتمندان را نادیده

بگیرد و به ساز چپ‌ها رقصیده و با مواردی چون افزایش

میزان مالیات برای ثروتمندان کنار بیاید.

آنچه در پاریس رخ داده است را می‌توان یک شکست

سیاسی دانست. بسیاری از ناظران معتقدند حتی اگر

انتخابات دوباره‌ای برگزار شود، بن‌بست سیاسی بر

طرف نخواهد کشد. طرفداران چنین ایده‌ای معتقدند

برای مکررون بهتر آن است که قدرت را ترک کرده و تن

به خروج از الیزه بدهد تا آبروی اندک باقی‌مانده را حفظ

کند و به جای تلاش برای ادامه دادن، با سیاستمداران

دیگر و به‌ساز چپ‌ها رقصیده و با مواردی چون افزایش

میزان مالیات برای ثروتمندان کنار بیاید.

آنچه در پاریس رخ داده است را می‌توان یک شکست

سیاسی دانست. بسیاری از ناظران معتقدند حتی اگر

انتخابات دوباره‌ای برگزار شود، بن‌بست سیاسی بر

طرف نخواهد کشد. طرفداران چنین ایده‌ای معتقدند

برای مکررون بهتر آن است که قدرت را ترک کرده و تن

به خروج از الیزه بدهد تا آبروی اندک باقی‌مانده را حفظ

کند و به جای تلاش برای ادامه دادن، با سیاستمداران

دیگر و به‌ساز چپ‌ها رقصیده و با مواردی چون افزایش

میزان مالیات برای ثروتمندان کنار بیاید.

آنچه در پاریس رخ داده است را می‌توان یک شکست

سیاسی دانست. بسیاری از ناظران معتقدند حتی اگر

انتخابات دوباره‌ای برگزار شود، بن‌بست سیاسی بر

طرف نخواهد کشد. طرفداران چنین ایده‌ای معتقدند

برای مکررون بهتر آن است که قدرت را ترک کرده و تن

به خروج از الیزه بدهد تا آبروی اندک باقی‌مانده را حفظ

کند و به جای تلاش برای ادامه دادن، با سیاستمداران

دیگر و به‌ساز چپ‌ها رقصیده و با مواردی چون افزایش

میزان مالیات برای ثروتمندان کنار بیاید.

آنچه در پاریس رخ داده است را می‌توان یک شکست

سیاسی دانست. بسیاری از ناظران معتقدند حتی اگر

انتخابات دوباره‌ای برگزار شود، بن‌بست سیاسی بر

طرف نخواهد کشد. طرفداران چنین ایده‌ای معتقدند

برای مکررون بهتر آن است که قدرت را ترک کرده و تن

به خروج از الیزه بدهد تا آبروی اندک باقی‌مانده را حفظ

کند و به جای تلاش برای ادامه دادن، با سیاستمداران

دیگر و به‌ساز چپ‌ها رقصیده و با مواردی چون افزایش

میزان مالیات برای ثروتمندان کنار بیاید.

آنچه در پاریس رخ داده است را می‌توان یک شکست

سیاسی دانست. بسیاری از ناظران معتقدند حتی اگر

انتخابات دوباره‌ای برگزار شود، بن‌بست سیاسی بر

طرف نخواهد کشد. طرفداران چنین ایده‌ای معتقدند

برای مکررون بهتر آن است که قدرت را ترک کرده و تن

به خروج از الیزه بدهد تا آبروی اندک باقی‌مانده را حفظ

کند و به جای تلاش برای ادامه دادن، با سیاستمداران

دیگر و به‌ساز چپ‌ها رقصیده و با مواردی چون افزایش

میزان مالیات برای ثروتمندان کنار بیاید.

بدشانسی هایی که گریبان رئیس جمهور جوان فرانسه را گرفت

راست افراطی به جای ماکرون؟

مکررون پیروزی انتخاباتی خود را مدیون دوگانه‌ای است که در مورد مارین لوپن ایجاد کرد. او به‌عنوان رقیبی برای لوپن در شرایطی پا به میدان رقابت

انتخاباتی گذاشته بود که چهره‌ای کم‌تر شناخته شده بود و روی ترس فرانسوی‌ها از راست افراطی سوار شد و توانست برای دو دوره نظر رای‌دهندگان

سخت‌گیر فرانسوی را جلب کند. هر چند مکررون و لوپن رقیبای دیرین و دشمنانی سرسخت هستند؛ اما به نظر می‌آید پیشنهاد لوپن برای برگزاری دوباره

انتخابات مجلس ملی یکی از امن‌ترین راه‌ها برای مکررون است که قصد دارد تا ۲۰۲۷ در الیزه بماند.